

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural
Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles

MEMÒRIA SOBRE L'ADQUISICIÓ DE LA PINTURA GUITARRES D'EUDALD SERRA, 1934

L'empresa Guillermo de Osma S.L., ha ofert al Departament de Cultura l'obra següent:

Objecte: Pintura
Títol: *Guitarres*
Autor: Eudald Serra
Datació: 1934
Tècnica: Collage, malla metàl·lica, suro, paper de vidre i pintura
Mesures: 62 x 94 cm

Historia i context de les obres

L'obra *Guitarres* realitzada per l'artista Eudald Serra l'any 1934, és un collage elaborat amb malla metàl·lica, suro, paper de vidre i pintura. És tracta d'una peça singular i representativa de l'art català dels anys trenta, tant per la seva innovació tècnica com pel seu valor històric i artístic.

Serra hi aplica una tècnica poc habitual en aquell moment, el collage, amb la qual transforma objectes quotidians, com és el cas de la guitarra, en composicions d'esperit modern i experimental. L'obra reflecteix influències de figures internacionals com Hans Arp i es caracteritza per un tractament original de l'espai i la geometria, així com per l'experimentació matèrica amb una àmplia varietat de textures i elements.

Eudald Serra i Güell (Barcelona, 1911–2002) fou un artista vinculat als moviments d'avantguarda catalans del segle XX, amb una trajectòria destacada com a escultor, col·leccionista i explorador de formes culturals no europees. La seva obra s'inscriu dins del surrealisme, amb influències del dadaisme, i es caracteritza per una recerca constant d'innovació formal i conceptual.

Serra inicià els estudis artístics l'any 1929 a l'Escola d'Arts i Oficis de la Llotja de Barcelona, on fou deixeble d'Àngel Ferrant, una figura clau en la renovació escultòrica del període. El 1934 realitzà la seva primera exposició individual a la Sala Busquets, on presentà obres d'estètica abstracta amb elements figuratius. L'any següent, el 1935, participà en la fundació del grup ADLAN (Amics de l'Art Nou), juntament amb Ramon Marinel·lo i Jaume Sans, amb qui exposà a la mostra *Tres escultors* a la Galeria Catalonia, considerada un moment destacat de l'avantguarda catalana.

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural
Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles

Aquell mateix any s'establí al Japó, on residí fins al 1948. Durant aquest període entrà en contacte amb el ceramista Shoji Hamada, realitzà diverses exposicions premiades i consolidà una etapa artística marcada pel contacte amb la cultura asiàtica i l'evolució cap a la "ciselladura directa". El seu interès per la figura humana i les cultures orientals el dugué a desenvolupar el concepte "d'antropologia plàstica", a partir de bustos i retrats escultòrics d'habitants del territori.

El 1947 ingressà com a professor d'art a l'Escola de l'exèrcit nord-americà i, un any després, retornà a Barcelona, on col·laborà amb el ceramista Llorenç Artigas i s'integrà al grup avantguardista de l'Escola d'Altamira. El 1952 guanyà el Premi d'Escultura de la I Biennal Hispanoamericana d'Art.

En paral·lel a la seva trajectòria artística, mantingué una activitat intensa com a col·laborador del Museu Etnològic de Barcelona, al costat del seu director August Panyella, amb qui organitzà expedicions de recerca i recopilació d'objectes etnogràfics. Aquestes campanyes van comptar amb el suport de l'empresari Albert Folch, amb qui mantingué una relació personal i professional molt estreta. Després de la mort de Folch, Serra fou nomenat director de la Fundació Folch, aprofundint en la seva faceta com a col·leccionista i divulgador de cultures extra europees.

La seva aportació al patrimoni artístic i etnogràfic el situa com una figura clau dins la cultura catalana del segle XX, i la seva obra constitueix un testimoni fonamental de la intersecció entre avantguarda, tradició escultòrica i diàleg intercultural.

Guitarres representa una peça clau dins la trajectòria de l'artista, ja que marca un punt d'inflexió en la seva evolució creativa: s'hi observa l'abandonament de la figuració dels seus inicis i l'inici d'una etapa més decididament d'avantguarda, amb influències del surrealisme i el dadaisme.

Aquesta obra fou exposada públicament l'any 1935 a la mostra *Tres escultors*, organitzada per la Galeria Catalonia, en un moment que es considera culminant dins el panorama de les avantguardes catalanes.

Atès l'interès de l'obra, es creu convenient adquirir-la per tal que passi a formar part del fons patrimonial de la Generalitat de Catalunya. L'adquisició compta amb l'informe favorable de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya, així com el seu preu, que es pot considerar del tot raonable.